

De lezingen op Tweede Kerstdag: Feest van de H. Stefanus, eerste martelaar (26 december)

De eerste lezing uit de *Handelingen der Apostelen* handelt over de dood van Stefanus, de eerste martelaar. Stefanus deed in de jaren na de dood en verrijzenis van Jezus grote wonderen onder het volk. Sommigen leden van synagogen en daarbuiten begonnen met Stefanus te twisten over zijn geloof, maar zij konden niet op tegen zijn geest en wijsheid. Zij werden woedend maar Stefanus, vervuld van de H. Geest, staarde naar de hemel en riep uit: 'Ik zie de hemel open en de Mensenzoon staande aan Gods rechterhand'. Daarop begonnen zij te schreeuwen en sleepten Stefanus buiten de stadspoort waar zij hem stenigden. Getuigen hiervan legden de mantel neer voor de voeten van Saulus, een van de leiders die de eerste christenen vervolgde. Terwijl Stefanus gestenigd werd bad hij: 'Heer Jezus, ontvang mijn geest en reken hun deze zonde niet aan'. Hierna stierf hij. (Saulus die bij dit alles toekeek, kwam later op de weg naar Damascus tot inkeer en werd de latere Paulus, de apostel van de niet-joden.)

In de evangelielezing volgens *Matteüs* zegt Jezus tot zijn twaalf leerlingen dat er een tijd zal komen dat zij voor de rechtbanken gesleept zullen worden, omdat zij optreden als getuigen voor Jezus. Over de vraag hoe ze zich dienen te verdedigen hoeven ze zich niet druk te maken omdat hen ingegeven zal worden wat ze moeten zeggen. 'Want niet, gij zijt het die spreekt, maar door u spreekt dan de Geest van uw Vader'. Jezus' leerlingen zullen voorwerp van haat zijn voor allen om Zijn naam. 'Wie echter ten einde toe volhardt, hij zal gered worden'.

Na de eerste lezing zingen we Antwoordpsalm 31: 'Vertrouwwol leg ik mijn geest in uw handen, Heer'. Vóór het evangelie klinkt het Alleluia met als vers: 'Gezegend die komt in de Naam van de Heer; de Heer is God, Hij verlicht ons'.